

par terre pour coucher dessus) с. с. коверъ и вообще всякаго рода постилка, которую стелютъ на рогожу для спанья: Къщата на тоя трудолюбивъ човѣкъ бѣше богата или пълна съ съвакви халища и съ различни домашни нужни нѣща. *З. 1.* Непознаты-атъ челякъ сложи Райнъ на одъръ постланъ съ меко халище (*Неизвестный опустилъ Р. на лавку, крытую мягкимъ ковромъ*). *Р. 81.*

Халка* (*halgat, usit. halga s. a. 1. Anneau d'or ou de fer. 2. Cercle, assemblée*) с. ж. 1) кольцо; петля у аркана: Шемшир сѣ порти тракнѣли, Сребърни халки дрънѣли. *Д. 44, 24—25.* Кога да влѣзаше нѣкой трѣбувало да чюкне съ желѣзнѣтъ халкъ на вратата. *Л. Д. 74 р. 124.* Булба слѣзе отъ коня и врѣза го за халкъ предъ самитѣ врата. *Тб. 91.* Тогай фърли църна Арапина, Фърли алка, фати Дебелъ Новакъ.—Фърли халка и Милоша фати.—Ай да видамъ, Секула Детенце! Я си фатихъ шесть добри юнака, Една алка ущ' за тебе имамъ; Богъ ке дайтъ и тебе ке фатамъ, Как' малъ деверъ невеста що водить, Така и ти шесть краля ке водишь. *М. 143.* 2) звено: Това сѣ само халки отъ една непрекъсната верига на судбата. *Рш. 95.*

Халовитъ пр. (*Milad. halovita, bedovita, ljutita, bjesna*) лютый: Подъ езеро кей глобокъ бунаръ. Тамо имать тая вода студна, Тамо имать змѣя халовита. *М. 38.*

Халосамъ *ил. св.* ударю: Азъ го свалихъ като го халосахъ въ главѣ-тъ съ дънерѣтъ (кондакътъ) на пушкѣтъ си. *Р. С. 109.*

Халосанъ пр. не въ полномъ умѣ: Ходи като халосанъ.—

Халосъ с. м. въ выраженіи **На халосъ**, безъ цѣли; зря: Добра-та стопанка не дава да ся піе (вино-то) токо тѣй на халосъ и кога трѣбвало и кога-то не. *Л. Д. 1870 р. 189.* Милчо! За да не ти идѣтъ паритѣ съвсѣмъ на халосъ, ній раздадохме рыбата по селата по сыромаси, за да та спомѣнувать; ако не вярвать, иди ги питай, казвать му кираджіитѣ. *Зк. 124.*

Халтавъ пр. широкій, просторный, слабый: Обущата ми са халтави—широки.—Палтото ми е халтаво—широко, просторно.—**Халтаво нар.** Заради това трѣбва да ся (дѣте-то) повыва слабо, халтаво. *Л. Д. 1870 р. 93.*

Халъ* (*hal, s. a. État, situation, position, disposition*) с. м. положеніе, состояніе: „Бре проклѣтнице! Бре урсузине! Защо ми си докаралъ дѣте-то до тозы халъ? Я погледни какво е (сляпо или савато и пр.)!“ *Ч. 106.* Сега ма видишь на кой сѣмъ халъ. *Л. Д. 75 р. 108.* Ей на сега и школьо правимъ: никой не казва азъ не давамъ, азъ не отивамъ: сѣкій спорѣдъ халу си, зеръ защо да са куримъ. *Зк. 40.* Зеха